

Ahoj děti, tak jsem tu znovu po měsíci. Už nám začal podzim a s ním i studené dny. Někde už dokonce napadl sníh. My na Antarktidě máme sníh celoročně a dělíme se o něj s různými polárními zvířátky. V tomto čísle Vám něco povím o tom, jak jsem se vůbec dostal k Vám do Blížkovic a jak jsem se poznal s paní knihovnicí. Určitě si zasoutěžíme, sdělím Vám, kdo vyhrál sladkou odměnu, ale hlavně si spolu znovu užijeme zábavu !!!!!

INFORMACE + AKTIVITA

Na konci minulého měsíce se obměnila část knižního fondu. V knihovně jsou nyní nové knížky pro děti, pro maminky, tatínky nebo třeba i pro babičku, nebo dědečka. U nás si nemusíte půjčovat pouze knížky. Můžete si také půjčit různé časopisy. Chtěl bych se Vás zeptat, **jaké jsou Vaše oblíbené časopisy**. Můžete mi to zase napsat na přiložený papír, který bude součástí tohoto časopisu na poslední straně (je nazvaný jako **dotazník**). Na soutěžní „los“, který je na zadní straně, mi napíšete odpověď na soutěžní otázku.

VTIPY

Potká Pepíček žábu a ta mu říká: "Pepíčku, polib mě."

"Ne!" odpoví Pepíček.

Žába znovu zaprosí: "Pepíčku, polib mě a něco dostaneš."

"Inu, proč ne," řekl si Pepíček a žábu políbil.

"A co dostanu?" zeptal se poté.

A žába na to: "Ekzém, ekzém!"

V hodině matematiky dává pan učitel příklad:

"Dům má schodiště, skládá se z pěti pater, každé patro má dvacet schodů. Kolik schodů musí člověk vyjít, aby se dostal do posledního patra?"

"Všechny," povídá Pavlík.

Malý komár se právě vrátil ze svého prvního letu a nadšeně vypravuje mamince: "Mami, to ti bylo prima, představ si, jak jsem tak letěl, všichni mi tleskali!"

Pračlověk si čte vysvědčení svého syna a říká: "To, že máš 3 z lovu, chápu, jsi ještě malý. Ale že jsi propadl z dějepisu, který má jen dvě stránky, to je hanba!"

Povídají si dvě blondýny a jedna z nich říká té druhé.

"Hele, víš o tom, že letos budou Vánoce v pátek?"

"Fakt? Tak to doufám, že nebude třináctého."

7	3	9	8			2		4
	8			4	7		5	
5			3	2		1		8
	5				1			3
3		8	2	5	4		1	
	2		7			4		
		4		8		5		
2	6			9	3		8	1
8			5	7		9		6

RECENZE KNIH

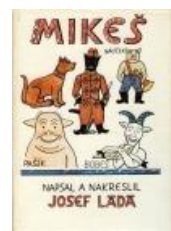
1. Honzíkova cesta

Tuto knihu, jak jste všichni správně odpověděli na minulou soutěžní otázku, napsal Bohumil Říha. Helena Zmatlíková přidala tomuto příběhu barevnou ilustraci. Příběh vypráví o chlapci jménem Honzík, který cestuje vlakem za babičkou a dědečkem, kterým se po vnukovi velmi stýská. Honzík nasedá do vlaku a odjíždí na venkov a zažívá nevšední dobrodružství. Pokud byste měli zájem, u nás v knihovně si tuto knihu můžete zapůjčit.

2. Mikeš

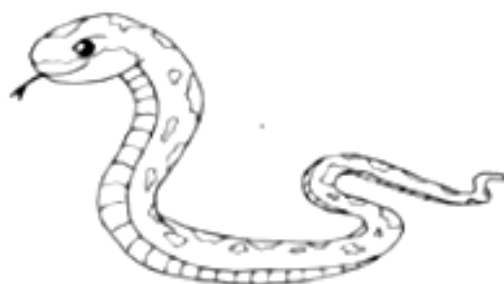
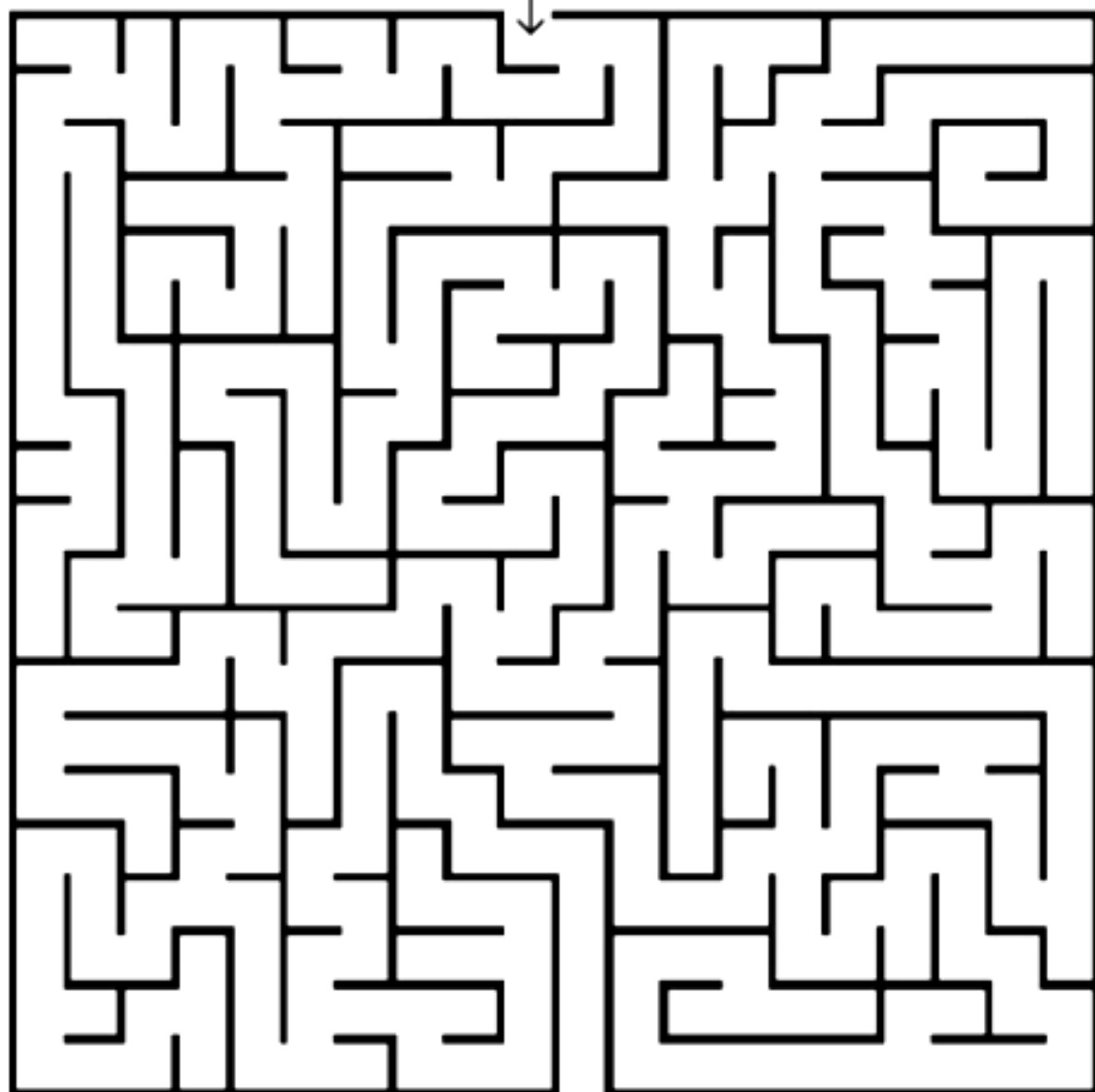
Knihu napsal asi náš nejznámější spisovatel Josef Lada. Černý kocourek žil v Hrusicích u Ševců a nejvíc si s ním rozuměl Pepík. Spolu se navyváděli mnoho veselých kousků a taškařic, při nichž nikdy nechyběli kamarádi Pašík a Bobeš, později i roztomilý Nácíček. Když se Mikeš vypravil do světa, prožil nejedno dobrodružství na cestách a v cirkuse, kde na čas zůstal. Ale všude dobře, doma nejlépe, a tak se kocourek zase vrátil. I tato kniha je k vypůjčení u nás v knihovně.

CESTA ZA ZVÍŘÁTKY

Projdi bludištěm a najdi zvířátko.

A je tu čas si zasoutěžit!
Věřím, že minulá otázka nebyla vůbec těžká a otázka, kterou Vám dnes dám, bude pro Vás taky hračka.
Chtěl bych vědět, jak se jmenují 2 hlavní postavy, které chodí do základní školy a které náhodou získají darem kouzelné utržené sluchátko.

PRAVIDLA SOUTĚŽE

Do soutěže se mohou zapojit všechny děti, které si budou chtít zasoutěžit, bez ohledu na to, zda jsou zaregistrovány v knihovně. Soutěže se mohou zúčastnit osoby od 7 – 117 let. Soutěžící vždy vyplní správnou odpověď na předem určený soutěžní „los“. Na přední stranu „losu“ soutěžící vyplní správnou odpověď a na zadní stranu vyplní své jméno, příjmení a třídu, do které soutěžící chodí. **Je zakázáno psát své odpovědi fixem, kdo tak učí, bude z losování vyřazen.** Vhazovat svůj „soutěžní los“ můžete **až do 30. 11. 2017**. Losování se uskuteční vždy poslední týden v měsíci. A výherce se dozví své jméno vždy v dalším čísle KNIHÁČKA. Odměnu si výherce vyzvedne POUZE v knihovně.

VÝHERCE MINULÉHO KOLA

Výhercem sladké odměny za správné zodpovězení soutěžní otázky se stává:

JAKUB ČERNÝ (2. TŘÍDA)

JAK JSEM SE DOSTAL AŽ K VÁM

Jste nedočkaví, chtěli byste konečně zjistit, jak jsem se k Vám dostal? Právě teď nastala ta doba, kdy Vám to konečně povím.

Každý rok jezdím s našimi na dovolenou někam na exotická místa. Letošní dovolenou jsem strávil na Haiti. Než jsme se vydali na dovolenou, moc se mi nechtělo. Ale když jsem se dozvěděl, že na stejné místo pojedou i moji kamarádi Jirka a Muňák, hned jsem se začal těšit. Po 3 dnech plavby jsme dojeli na místo. Krásnější přírodu a moře jsem nikdy zatím neviděl. Tolik barev a ta muzika, no prostě bomba! V ten stejný den jsme se ubytovali a šli jsme rovnou spát. Následující den jsme si šli s mými kamarády zaplavat do jednoho zálivu a hráli jsme na honěnou. Během soutěže jsme se čím dál víc vzdalovali od zálivu, ale během hry jsme si toho vůbec nevšimli. Při vyplutí na hladinu jsme zjistili, že nevidíme náš známý záliv. Kamarádi se rozhodli, že se rozdělíme. Každý poplaveme opačným směrem než ten druhý. Rozloučili jsme se a vyrazili. Když jsem plaval zhruba půl hodiny, cítil jsem přívál teplé vody na své levé ploutvi. Otočil jsem se tím směrem a uviděl jsem velký, silný proud vody. Připlaval jsem k němu a zkusil ploutví, jak je ten proud silný. To jsem ale neměl dělat. Proud mě popadl a najednou jsem byl uvnitř. Začalo se mi to líbit. Potkal jsem v něm spoustu nových kamarádů, kteří mi zpříjemnili cestu. Asi tak po 2 dnech plavby uvnitř proudu jsem se z něj dostal ven. Později jsem zjistil, že se jednalo o Golský proud, který je teplý. Vzdaloval jsem se od něj a voda se mi zdála čím dál více studená, ale ne tolik, aby zamrzla. Koukal jsem se okolo a najednou jsem viděl, že na kopci u skály je velký počet lidí, kteří se fotí u nějaké železné konstrukce, koule na tyči. Šel jsem k ní blíž a uviděl jsem ženu v zeleném svetru a v modrých ¾

kalhotách. Sebral jsem odvahu a zeptal se jí, kde se vůbec nacházím. Žena mi řekla, že jsem na nejsevernějším bodě Evropy – na Nordkappu. Když jsme se spolu začali bavit, řekla mi, že pochází z městyse Blížkovice. Dozvěděl jsem se také, že ten silný proud, který mě „dovezl“ až sem, na nejsevernější bod Norska, se jmenuje Golfský. Představila se mi jako Hanka a říkala, že pracuje jako knihovnice. To jsme hned měli další téma k povídání, protože jak už víte, já mám hrozně rád knížky a Hanka je půjčuje v knihovně. Bavili jsme se spolu zhruba tak hodinu a půl. A poté jsme si udělali společné foto u té kovové věci zvané zeměkoule. Hanka mi také sdělila, že

následující den odlétá zpět do Blížkovice a nabídla mi, zda bych nechtěl navštívit tak krásnou vesničku, kterou Blížkovice bezpochyby jsou. Byl jsem tak natěšený, že jsem hned souhlasil. Ale nejdříve jsem musel napsat své rodině, že jsem vpořádku a nic se mi nestalo. Sdělil jsem jim, že se v brzké budoucnosti znovu uvidíme. Zpráva byla odeslána a mohl jsem se těšit na další výlet. Tentokrát to bude výlet do České republiky, jak jsem se dozvěděl. Protože vypadám, jako plyšová hračka, tak mě Hanka propašovala přes všechny kontroly na letišti, a to v jejím batohu, kde jsem měl vše připravené. Hanka totiž myslela na všechno. V batohu na mě čekaly pamlsky, voda na pití a deka, kdyby mi byla zima. Nastal čas vzletu. Trochu jsem se bál, nikdy jsem totiž ještě neletěl v letadle. Let byl ale příjemný a hodně zábavný, v letadle nám pouštěli animované pohádky. Po příletu do hlavního města České republiky, Prahy, mě Hanka zkontrolovala, zda jsem v pořádku a zda mi nic nechybí, a mohli jsme vyjet směr Blížkovice. Po 3 hodinách cesty autem, jsme byli na místě. První dojem byl nepřekonatelný. Přijeli jsme do Blížkovic v noci a uviděl jsem krásně osvětlené náměstí s barevnou radnicí. Hanka mě ubytovala u babičky, kde nyní bydlí a hned jsme si naplánovali, co budeme dělat další den. První místo, které zítra navštívíme, bude

knihovna, na kterou se velmi těším. Potom se půjdeme podívat na 49. rovnoběžku. **Věděly jste, děti, že Vaši vesnici protíná tato rovnoběžka a kde je tato rovnoběžka označena?** Pokud to nevíte, poproste své rodiče nebo paní učitelku/učitele, ať Vám ji ukáží. A já budu první tučňák, který překročí a uvidí na vlastní oči tuto rovnoběžku. Když jsme se s Hankou ráno probudili, dali jsme si snídani a rovnou jsme se vydali prozkoumat knihovnu, kterou tu v Blížkovicích máte. Knihovna mě tolik nadchla, že jsem se rozhodl v Blížkovicích zůstat o trochu déle a Hance, paní knihovnici, jsem nabídl, aby spolu se mnou vydávala tento časopis, který nyní držíte v ruce.

OTEVÍRACÍ HODINY V KNIHOVNĚ!!!

Pondělí 15:00 – 17:00

Čtvrtek 15:00 – 17:00

NA CO SE MŮŽETE TĚŠIT V DALŠÍM ČÍSLE

- Budu vám vyprávět o tom, jak ostatní země okolo nás tráví vánoční svátky
- Jaké jsou zvyky u Vás v České republice (Hanka mi s tím pomůže)
- Znovu si zalušíme
- Vymalujeme si omalovánku
- Budeme zkoumat kameny na náměstí
- Povím Vám něco o sluneční soustavě
- A znovu si zasoutěžíme
- Něco o naší knihovně

KDE NÁS NAJDETE? KONTAKTY

Obecní knihovna v Blížkovicích
Blížkovice
671 55 Blížkovice

Telefon: 561 205 545

E-mail: knihovnablizkovice@seznam.cz

Na e-mail mi můžete napsat kdykoliv budete chtít, rád Vám odpovím na Vaše dotazy.

Pápá!!! Uvidíme se v dalším čísle KNIHÁČKA

POKUD NA TEBE NEZBYL ČASOPIS, NEZOUFEJ, V KNIHOVNĚ BUDE URČITĚ K DOSTÁNÍ DALŠÍ

Soutěžní „los“ + dotazník

(odstříhni)

Jaké jsou Tvé nejoblíbenější časopisy?

.....
.....
.....

Odpověď na soutěžní otázku zní?

.....
.....